

Един прислужник даде обещаните дарове на момчето, даде му и няколко златни монети и го изпрати до дома му.

Орфей се спря пред малката схлупена къщурка и дълго мисли, да влезе ли с даровете, или да ги скрие, и утре, при сгода, да ги даде на Дика. Чудно и непознато смущение бушуваше в душата му и спъваше краката му. За пръв път му се случваше такова нещо. Но защо да не влезе с даровете, защо да не каже, че ги е взел, само защото се е досетил, че Дика много ще се зарадва като ги види !

